

### *Requiem van Herman Strategier*

Herman Strategier heeft met het Nederlands Madrigaalkoor te Leiden, dat sedert enige jaren onder zijn directie staat, en met medewerking van het U.S.O., de eerste uitvoering gegeven van het *Requiem*, dat hij in regeringsopdracht componeerde. Aan de aan deze opdracht verbonden wens, dat het werk „eenvoudig uitvoerbaar” zou zijn, is de componist onder meer tegemoet gekomen door het mannenkoor éénstemmig te houden. Een praktische maatregel, gezien de omstandigheid, dat vele gemengde koren tegenwoordig met een te zwakke bezetting van het mannelijke stemmenmateriaal genoegen moeten nemen. De vierstemmige koorzetting berust tenslotte op een conventie, welke zonder bezwaar doorbroken mag worden, mits de componist in staat is, de driestemmigheid aldus te leiden, dat de koorsonoriteit er niet onder te lijden heeft. Strategier, in de koorstijl zeer bedreven, is er volledig in geslaagd, de driestemmige zetting toe-reikend te maken, zodat niemand het gevoel kon hebben, dat er aan de expressie van het koorbeeld iets ontbrak. Weliswaar draagt het melodische gebruik der blaasinstrumenten (de orkestbezetting bestaat uit fluit, hobo, althobo, klarinet, fagot, hoorn en strijkers) ertoe bij, het polyfone beeld menigmaal te verlevendigen, maar hier zit niets kunstmatig in. Integendeel: al hetgeen met de uitdrukking van de tekst verband houdt, is in het driestemmige koor neergelegd, zodat

de vertolkers der vocale partijen van de gedachte mogen uitgaan, dat zij het zijn, aan wie het meest wezenlijke aandeel der compositie is toevertrouwd. De instrumenten verlevendigen, kleuren en omramen de koorzang, welke erop gericht is, de troostrijke inhoud van de Dodenmis in het licht te stellen. Het is kenmerkend voor het ingetogen, meditatieve karakter van dit *Requiem*, dat de componist de dreigende sequentia „Dies irae” achterwege heeft gelaten.

Het Nederlands Madrigaalkoor, een klein ensemble van geschoolde stemmen, bleek aan vijf repetities genoeg te hebben om het werk met zekerheid ten gehore te kunnen brengen. De omstandigheid dat men met een beroepsorkest werkte, droeg er tevens toe bij, dat deze eerste uitvoering, door de componist zelf geleid, een afgerond beeld gaf van dit melodieuze, in zijn welluidendheid toch indringende werk. Strategiers *Requiem* is een zeer geschikt werk om onze gemengde koren en amateur-symfonieorkesten

(waarvan er vele, en vaak zeer goede, in ons land aangetroffen worden) tot vruchtbare samenwerking te brengen. Het beantwoordt aan de eis van „eenvoudigheid”, maar deze eenvoud van conceptie houdt allerminst in, dat het werk om in te studeren niet boeiend en interessant zou zijn.

Het Nederlands Madrigaalkoor heeft bewezen, met een onalledaags programma, waarop naast Strategiers *Requiem* drie *Responsories* voor a-cappella-koor van Gesualdo di Venosa, de liederencyclus *Miroir de Peine* van Hendrik Andriessen (door Henriëtte Sengers fraai en expressief voorgedragen) en het *Stabat Mater* van Francis Poulenc voorkwamen, een volle Stadsgehoorzaal te kunnen trekken. Zo werd men te Leiden weer eens gesterkt in de blijde wetenschap, dat het een kleine, van de schoonheid welke zij te brengen heeft overtuigde koorgemeenschap wel degelijk gelukken kan, ruime belangstelling te wekken voor nieuwe dingen van muzikaal en cultureel belang. W.P.